

↳ *Lesi Zoltán*

D a r t h V a d e r ,
s e t m e f r e e

Landolás után érintkező síkok
és városi vetemények hálózatába
érkezik. Belakja a földi alakzatokat,
behatol a kontinentális
felületek láthatatlan vonalaiba.

Megérkezés után rögtön megtalálja
a megnevezés kényszere: földterületeket
és útvonalakat sajátít ki, sokakat
tesz földönfutóvá. Mindig ugyanabban
a ruhában marad, mintha az éghajlatok
nem változnának a térrel.

Hittérítőként mutatkozik be,
aki Bach fűgáinak és az afrikai
varangyok kórusának összehangolásán
munkálkodik. Éljen Marinetti és a repülő,
kiáltja egy túlsúlyos pillanatában.

Jelenléte ekkor már csak virtuális,
egy esemény előtti tableta, amit
a földrészek elmozdulása késleltet.

Az utazáshoz feltalálja az ártatlanságot,
centrumnak hazáját rakja közepére,
Lakni valahol csak történelem
előtti időzés, az atlasz fedele
kemény, mint Darth Vader szuszogó
hangja a maszk mögül.

C s a k a v é r

Egy szúnyog, amely vért szívott,
most repül tovább. A virágok
parkolóhelyek, egy szirmos bárnál
fel lehet szedni a pasikat.
A mosoly, amit rád villantanak,
nem az állkapocsizmok szimpatikus
összehúzódásának eredménye,
inkább kényszer. Az oxigénnel
dús térben csak a nyugodt szívás
váltja ki igazán a testvéri bizalmat,
és mint az igazi szektások,
a szerződést mások testnedveivel
kötjük. Ragyogó krómozású
kamion közeledik a választott
virágunkhoz. Egy katasztrófafilm
második része kiszorítja a továbbrepülés
tisztá eszméjének gondolatát.
A bibéken a rovarmánia, a lábdörzsölés
épp boncolássá fajult volna,
amikor úgy döntöttünk, meglátogatjuk
a kamionsofőr hajszálereit.